

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Тервел , 26.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕРВЕЛ в публично заседание на седми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росен Ив. Балкански

като разглежда докладваното от Росен Ив. Балкански Административно наказателно дело № 20213250200041 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба от   Н.С. М. с ЕГН ***** с постоянен адрес xxxxxxxxxxxx, със съдебен адрес xxxxxxxxxxxx, чрез адвокат А., против Наказателно постановление №156 от 18.03.2021 година, издадено от инж. Т. Гичев- Директор на Регионална дирекция по горите гр. Варна , упълномощен със Заповед № РД- 49-199 / 16.05.2011 година на Министъра на земеделието, с което на основание чл.266,ал.1 от Закона за горите /ЗГ/ за нарушение на чл.213, т.1 от Закона за горите, установено с АУАН серия СИДП №119164 от 14.02.2021 година съставен от Е.И.С.- на длъжност горски стражар при СИДП Шумен и констативен протокол серия СИДХ № 700759 от 14.02.2021 година, му е наложено административно наказание глоба в размер на 100/ сто / лева – на основание чл. 266 ал. 1 предл четвърто от Закона за горите , като и със същото НП са отнети в полза на държавата : вещите предмет на нарушението – 0,5 пр. м3 / нула цяло и пет пространствени кубически метра/ дърва за огрев от дървесен вид акация- на основание чл. 21 от ЗАНН във вр. с чл. 273 ал. 1 от ЗГ, както и вещите послужили за извършване на нарушението : 1 бр./ един брой / моторен трион- имитиращ продукт, 1 / един / брой лек автомобил Опел „ Астра“ с рег. № СС xxxx СА, към него един брой контактен ключ и 1 брой талон за автомобила / малък талон/ - на основание чл. 20 ал. 1 от ЗАНН и чл. 273 ал.

В жалбата се сочи, че издаденото НП е незаконосъобразно и неправилно и се иска неговата отмяна. Според твърдения обективирани по жалбата по адм. накадателната преписка- по съставения АУАН и в последствие издаденото НП са налице нарушения на процесуалния закон . Твърди се, че фактическите констатации по АУАН и НП не отговарят на действителното фактическо положение, като в жалбата са изложени подробни съображения в тази насока, като се твърди липса на съставомерност, при което и жалбоподателя се позовава на нормата на чл. 2 ал. 3 от ЗГ, съгласно която разпоредбите на посочения специален закон не се прилагат за определени територии- паркове и градини в урбанизирани територии, горите и земите в националните паркове, дървета от горскодървесни видове в земеделски територии, когато не притежават характеристиките на гора по ал. 1, площите, заети с горскодървесна растителност в обхвата на републиканските, местните и железните пътища.

По отношение на постановеното по НП отнемане в полза на държаавата на вещите послужили за извършване на адм. Нарушение странат приема , че НП в тази му част се явява също незаконосъобразно и нецелесъобразно като и в тази насока са изложени подробни съображения.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован на адреса за кореспонденция – чрез посочения адвокат , не се явява, не се представлява от процесуален представител. Липсва молба делото да не се разглежда в отсъствие на жалбоподателя, не са приложени доказателства установяващи невъзможността на жалбоподателя да се яви за съдебно заседание.

Въззиваемата страна редовно призована, по делото се представлява от процесуален представител– юриконсулт В.Г.Г.. Процесуалния представител на страната поддържа становището дадено по жалбата- моли жалбата да се остави без уважение, като НП да бъде потвърдено, като правилно и съобразено със закона. При и по повод администрирането на жалбата – същата е депозирана от жалбоподателя чрез АНО, ответната страна със съпроводително жалбата писмо - изх. № РД Г 04-1988-13.04.2021 година , при съда вх. № 231 от 22.04.2021 година дава становище по жалбата – приема същата за неоснователна.

Актосъставителя Е.И.С. - редовно призован се явява лично.

Свидетеля по съставянето на АУАН и при установяване на нарушението Д. Д. Д. - редовно призован се явява лично.

Независимо от основанията за атакуване на издадения от особена юрисдикция правораздавателен акт, посочени от жалбоподателя, съдът прецени административно-наказателното производство изцяло, какъвто е пределът на въззивната проверка, визиран в чл. 314 ал. 1 от НПК, към който препраща чл. 84 от ЗАНН, при което след преценка на събраните в хода на съдебното дирене писмени и гласни доказателства и наведените от жалбоподателката доводи установи следното:

Настоящата жалба, която е депозирана в срока по чл. 59, ал. II от ЗАНН от лице разполагащо с активна процесуална легитимация се явява допустима, подадена е в срок.

Процесуалната легитимация на АНО да издава Наказателни постановления по Закона за горите не е оспорена.

От фактическа страна :

От приобщените по делото писмени доказателства, съдържащи се по административно наказателната преписка, от разпита на актосъставителя и свидетеля при установяването на адм. Нарушение и съставянето на АУАН и съставянето на констативния протокол и разписка за отговорно пазене, основателно следва да се приеме, че на инкриминараната по адм. наказателната преписка дата – около 14,30 часа на 14.02.2021 година на асфалтов път в землището на село Гуслар, общ. Тервел, непосредствено до отдел 19, подотдел „в“ служители на СИДП Шумен - св. С. и свидетеля Д. са извършили проверка на лек автомобил : лек автомобил Опел „Астра“ с рег. № СС хххх СА. Било установено, че автомобила су управлява от жалбоподателя, както и че с автомобила жалбоподателя превозва 0,5 пр. м3 / нула цяло и пет пространствени кубически метра/ дърва за огрев от дървесен вид акация. Установения в автомобила дървен материал не е бил маркиран със съответните контролни горски марки.

Запитан от къде е добита дървесината провेलения – настоящия жалбоподател Н.С. М. посочил акациевата гора в непосредствена близост

до пътя .

Установеното е мотивирало св. С. да състави по отношение на извършителя АУАН- серия СИДП сер. 119164 от 14.02.2021 година . Актъ за установено административно нарушение е съставен в присъствието на нарушителя , като същия се е възползвал от правото си и е посочил по същия акт че няма възражения.

По същия АУАН служителя на СИДП Шумен - св. С. прави констатации, че на посочения по – горе път в близост до ДГФ непосредствено до отдел 19 , подотдел „в“, в землището на село Гуслар , общ. Тервел Н.С. М. - настоящия жалбоподател транспортира 0,5 пр. м3 / нула цяло и пет пространствени кубически метра/ дърва за огрев от дървесен вид акация, като дървесината е без съответна поставена КГМ.

С констативен протокол СИДП сер. № 700759 от 14.02.2021 година са иззети вещите предмет на нарушението – 0,5 пр. м3 / нула цяло и пет пространствени кубически метра/ дърва за огрев от дървесен вид акация, както и вещите послужили за извършване на нарушението : 1 бр./ един брой / моторен трион- имитиращ продукт, 1 / един / брой лек автомобил Опел „ Астра“ с рег. № СС хххх СА, към него един брой контактен ключ и 1 брой талон за автомобила / малък талон/.

С Разписка СИДП № 040383 от 14.02.2021 година посочените вещи са предадени за отговорно пазене на длъжностно лизце пир ТП ДЛС Тервел гр.- Тервел.

Административно наказващия орган Директора на Регионална дирекция по горите гр. Варна финализира адм. Наказателната преписка ,като издава поднадзорно Наказателно постановление, по което и приема за установена напълно идентична с посочената по АУАН фактическа обстановка , по което и АООН приема ,че Н.С. М. е и нарушил разпорежбата на чл. 213 ал. 1 т.1 от ЗГ, предвид на което и на основание чл. 275 ал. 1 т.2 от ЗГ и чл. 53 ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН на основание чл. 266 ал. 1 от ЗГ му е наложил адм. Наказание - глоба в посочения размер , както и са отнети в полза на държавата вещите предвет на нарушението а също така и са отнети вещите послужили за извършване на нарушението.

Така изложената фактическа обстановка се установява по категоричен и безспорен начин въз основа на събраните по делото гласни доказателства, посредством разпита на свидетелите Е.И.С. - и Д. Д. Д. , както и чрез приобщените писмени доказателства по делото,съдържащи се по адм. Наказателната преписка . Съдът кредитира показанията на свидетелите, доколкото същите са последователни и непротиворечат на събраните по делото писмени такива,като и съдът намира ,че са обективно дадени и безпристрастни- има се предвид установеното ,че и жалбопоздател при съставянето на АУАН не е оспорил констатациите на актосъставителя .

С оглед на изложеното и като прецени събраните доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подаена в срок и е процесуално допустима.

Жалбата е неоснователна , като съдът е мотивиран от следните съображения :

Съгласно горепосочените разпоредби административно-наказателна отговорност носи този, който наруши забраната по чл. 213 ал. 1 т.1 от ЗГ.

В санкционните производства, каквото е това по ЗАНН, е необходимо съдържанието на актовете да е ясно и пълно, за да могат да породят правните си последици. Наказателните постановления са актове, които не могат да бъдат променяни, допълвани, допълнително мотивирани и др., нито пък е допустимо санкционираното лице или съдът да извлича по тълкувателен път законово определените им реквизити. Правната квалификация на нарушението и санкционната норма, следва да е ясно посочена и не може да се извлича по тълкувателен път, тъй като в противен случай се нарушава правото на защита на санкционираното лице, което е лишено от възможността да разбере, за какво точно нарушение е санкционирано. Задължение на административнонаказващия орган е да конкретизира точно и изчерпателно текстовете от закона, които са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено.

В административно наказателното производство, тежестта на доказване е на АНО. В настоящия случай, задължение на АНО е било да докаже, че

нарушителят действително е осъществил състава на нарушението, описано в АУАН и НП и според преценката на събрания доказателствен материал съдът приема, че по адм. Наказателната преписка е доказано, че именно жалбоподателя Н. М. е осъществил посочения състав от материалния закон.

Безспорно установено е по делото, че на посочените в НП дата място и час жалбоподателят е транспортирал посочената дървесина - немаркирана с КГМ. В разпоредбата на чл. 266 ал. 1 от Закона за горите е предвидена административнонаказателна отговорност за физическо лице, което в нарушение/само/ на този закон и на подзаконовите административни актове по прилагането му транспортира дървесина и недървесни горски продукти. Нарушението е формално и в посочената санкционна разпоредба липсва изискване за настъпване на определен резултат, т.е. нарушението се явява извършено със самото изпълнително деяние. Предмет на нарушението е дървесина и недървесни горски продукти, без да е от значение мястото им на придобиване. Съгласно нормата на чл. 2 ал. 3 от Закона за горите, разпоредбите на този закон не се прилагат за определени територии, а именно - за паркове и градини в урбанизирани територии; за горите и земите в националните паркове и в резерватите; за дървета от горскодървесни видове в земеделски територии, когато не притежават характеристиката на гора по ал. 1; за площите, заети с горскодървесна растителност в обхвата на републиканските, местните и железните пътища. Предвид горното настоящия съдебен състав приема, че предмет на нарушение по Закона за горите не може да бъде дървесина, придобита от посочените в чл. 2 ал. 3 от Закона за горите територии. По адм. Наказателната преписка е посочено мястото на придобиване на дървесината. Да Законът за горите е неприложим за определени територии, но по поднадзорното НП ясно е изяснен този въпрос - по административно наказателната преписка е безспорно установено, че адм. Нарушение е извършено на територията на ДГФ непосредствено - отдел 19, подотдел „в“, в землището на село Гуслар, общ. Тервел. Извода на съда в тази насока се основава на данните по АУАН и съпоставянето на показанията на свидетелите дадени по делото.

В цялост съдът не установи при съставяне на АУАН и НП да са допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Съдът след запознаване с приложените по делото АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на процесуалния закон.

По делото съдът на откри при съставянето на АУАН и при издаването на НП да са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно - наказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при

спазване на императивните изисквания на [чл. 42](#) и [чл. 43 от ЗАНН](#) и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по [чл. 44 от ЗАНН](#) в три дневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по [чл. 57 от ЗАНН](#) и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по [чл. 34 от ЗАНН](#).

На следващо съдът точита, че АНО при съставянето на поднадзорното НП е изложени мотиви за липсата на предпоставки за приложение на чл.28 от ЗАНН.

В цялост обжалваното наказателно постановление не нарушава процесуалните разпоредби на ЗАНН нито пък материалните разпоредби на Закона за горите и същото се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

По отношение на постановеното отнемане в пролза на Държавата на вещите послужили за извършване на процесното нарушение : 1 бр./ един брой / моторен трион- имитиращ продукт, 1 / един / брой лек автомобил Опел „ Астра“ с рег. № СС хххх СА, към него един брой контактен ключ и 1 брой талон за автомобила / малък талон/ , съдът намира,че наказателното постановление се явява законосъобразно и целесъобразно на основание чл.273 ал.1 от Закона за горите.Съгласно разпоредбата на чл.20 ал.4 от ЗАНН отнемането не се допуска,когато стойността на вещта явно не съответства на характера и тежестта на административното нарушение.В случая административнонаказващия орган е в правото си да прецени тежестта на извършеното административно нарушение, но при липса на каквато и да е инициатива или искане от страна на жалбоподателя да се назначи СОЕ или СТЕ на описаното превозно средство или на иззетия моторен трион.При нулева активност в тази насока от страна на жалбоподателя съдът е в невъзможност да приеме дали тежестта на извършеното административно нарушение,а именно транспортиране с посочения лек автомобил на 0,5 пр. м3 / нула цяло и пет пространствени кубически метра/ дърва за огрев от дървесен вид акация, като дървесината е без съответна поставена КГМ ,не съответства на тежестта на наложеното наказание-при приложение на разпоредбата на чл.273 ал.1 от Закона за горите.Приложението на тази разпоредба неминуемо трябва да отчита и визирания в разпоредбата на чл.20

от ЗАНН изисквания, а именно-подлежащите на отнемане вещи да са собственост на нарушителя и стойността на същите да се явява съответстваща на характера и тежестта на извършеното административно нарушение.

При липсата на доказателства или такива доказателствени искания които да утвърдят, че стойността на подлежащите на отнемане вещи явно не се явява съответстваща на характера и тежестта на извършеното административно нарушение съдът е мотивиран до приеме, че и в тази му обжалвана част наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно.

Административното нарушение има своята легална дефиниция в чл. 6 на ЗАНН. Тази разпоредба посочва, че административното нарушение е деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и се наказва с административно наказание, налагано по административен ред. От тази законова дефиниция произтичат няколко правни характеристики:

Административното нарушение е деяние. Следователно по принцип то е присъщо на физическите лица, поради което и може да се каже, че административно-наказателната отговорност е лична.

Административното нарушение е противоправно деяние. То нарушава установения ред на държавно управление като засяга действащи законови или подзаконови разпоредби. Тези разпоредби могат да бъдат от всички области на социалната практика. Единственото изискване към тях е, те да са законосъобразни.

Административното нарушение е общественоопасно деяние, тъй като засяга устоите на обществения ред, като такива са и деянията квалифицирани като престъпления, но обществената опасност на административното нарушение е много по-ниска в сравнение с престъпленията.

Формален критерий за разграничаването на двата вида противоправни деяния е дали деянието се квалифицира като престъпление в НК. Щом това деяние е посочено в специалната част на НК, то е престъпление.

Административното нарушение е деяние, което се наказва и установява по административен ред. Констатирането на едно административно нарушение става с акт за установяване на административно нарушение, а санкцията се налага с наказателно постановление.

Тези именно три елемента- противоправност, обществена опасност и

наказуемост- съставляват обективната характеристика (обективния състав) на административното нарушение.

Административното нарушение е виновно извършено деяние. Без вина няма административно нарушение. Вината може да бъде във формата на умисъл или непредпазливост. Умишлени са нарушенията извършени от лицето, целящо правните последици.

Непредпазливите деяния от своя страна могат да бъдат два вида: самонадеяност и небрежност. Пред самонадеяност сме изправени, когато лицето знае възможността за настъпването на неблагоприятния правен резултат, но счита, че може да го превъзмогне.

Пред небрежност сме изправени, когато деецът не е предвиждал неблагоприятния резултат, но е бил длъжен да го предвиди.

Следва да се отбележи,като особеност на административно – наказателното производство , че се наказват всички непредпазливи деяния. За да не се накаже непредпазливо деяние следва да има изрична разпоредба на закона. Точно обратно е в областта на наказателното право. Там се наказват непредпазливите деяния само при наличие на изрична разпоредба в Наказателния кодекс.

В настоящия случай съдът установи от събраните по делото доказателства, че към момента на проверката има нарушаване на разпоредбата на чл. 213 ал. 1 т.1 от ЗГ и че това адм. Нарушение е извършено от жалбоподателя Н. М..

Въззиваемата страна прептендира раноски–заплащане на юрисконсултско възнаграждение .

На основание [чл. 63д, ал. 4 и, ал. 5 ЗАНН](#), въззиваемата страна има право да ѝ бъдат присъдени разноски за възнаграждение за юрисконсулт. Като съобрази, че делото не се отличава с особена фактическа и правна сложност и е приключено в рамките на едно съдебно заседание, съдът намира за съответстващо възнаграждение в установения минимален размер 80.00 лв съгласно [чл. 63д, ал. 5 ЗАНН](#), вр. [чл. 37 ЗПП](#), вр. [чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ](#).

Водим от изложените съображения, Тервелски районен съд,на осн. Чл. 63 от ЗАНН,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно Наказателно постановление №156 от 18.03.2021 година, издадено от инж. Т. Гичев- Директор на Регионална дирекция по горите гр. Варна , упълномощен със Заповед № РД- 49-199 / 16.05.2011 година на Министъра на земеделието, с което на основание чл.266,ал.1 от Закона за горите /ЗГ/ за нарушение на чл.213, т.1 от Закона за горите , установено с АУАН серия СИДП №119164 от 14.02.2021 година

съставен от Е.И.С.- на длъжност горски стражар при СИДП Шумен и констативен протокол серия СИДХ № 700759 от 14.02.2021 година, на жалбоподателя Н.С. М. с ЕГН ***** с постоянен адрес xxxxxxxxxx, със съдебен адрес xxxxxxxxxx е наложено административно наказание глоба в размер на 100/ сто / лева – на основание чл. 266 ал. 1 предл. четвърто от Закона за горите , като и със същото НП са отнети в полза на държавата : вещите предмет на нарушението – 0,5 пр. м3 / нула цяло и пет пространствени кубически метра/ дърва за огрев от дървесен вид акация- на основание чл. 21 от ЗАНН във вр. с чл. 273 ал. 1 от ЗГ, както и вещите послужили за извършване на нарушението: 1 бр./ един брой / моторен трион-имитиращ продукт, 1 / един / брой лек автомобил Опел „ Астра“ с рег. № СС xxxx СА, към него един брой контактен ключ и 1 брой талон за автомобила / малък талон/ - на основание чл. 20 ал. 1 от ЗАНН и чл. 273 ал. 1 от ЗГ .

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Добрич в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тервел: _____